

Crna Gora
AGENCIJA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE

Broj: 02 – 1342
Podgorica, 22.12.2020.godine

INFORMACIJA
O TELEVIZIJSKIM PROGRAMSKIM SADRŽAJIMA
ZA DJECU

Polazne osnove

Elektronski mediji u cijelom svijetu, pa i u Crnoj Gori, tokom 2020. godine suočili su se, usljed iznenadnih i neočekivanih okolnosti vezanih za pandemiju Covid 19, sa izazovom da svoj program prilagode sveprisutnoj temi na način koji zahtijeva dodatnu pažnju i odgovornost. Na medijima je, iako su i sami suočeni sa organizacionim i finansijskim teškoćama, odgovornost da u trenutnim okolnostima, pruže sadržajan i kvalitetan program i time daju doprinos prevazilaženju trenutnih zdravstvenih okolnosti.

Televizija kao audiovizuelni medij emituje mnogobrojne i različite sadržaje, kako bi zadovoljila potrebe i ukuse veoma heterogene publike, između ostalih i potrebe i ukuse djece odnosno maloljetnika, kao najmlađih konzumenata televizijskog programa.

Zaštita najboljeg interesa djeteta ima prioritet u Konvenciji UN o pravima djeteta. Član 13 Konvencije garantuje pravo djeteta na slobodu izražavanja, koje uključuje slobodu traženja, primanja i širenja informacija i ideja svake vrste, usmeno ili u pisanoj formi, putem štampe ili umjetničkim oblikovanjem ili drugim sredstvom prema izboru djeteta. Evropska medijska regulativa posebnu pažnju poklanja zaštiti djece na različitim područjima, i različitim etičkim parametrima informacionog društva i audiovizuelnih usluga koje pružaju nove informacione i komunikacione tehnologije.

Zakonom o elektronskim medijima je propisano da se mora striktno voditi računa da se programski sadržaji koji nijesu prilagođeni pojedinim uzrastima u okviru skupine maloljetnih lica moraju raspoređivati u vremenske periode (djelove dana) kada postoji najmanja vjerovatnoća da mogu biti dostupni dijelu populacije kojoj nijesu namijenjeni. Takođe, emiteri su dužni da takve sadržaje označavaju određenim zvučnim i vizuelnim oznakama.

Kakav je uticaj televizije i sadržaja koje ona emituje na razvoj djeteta, te da li programi za djecu doprinose ostvarivanju potreba i prava djece na informaciju, pismenost, učenje, kulturu, zabavu i opšti razvoj, su od ranije prisutna pitanja za razmatranje.

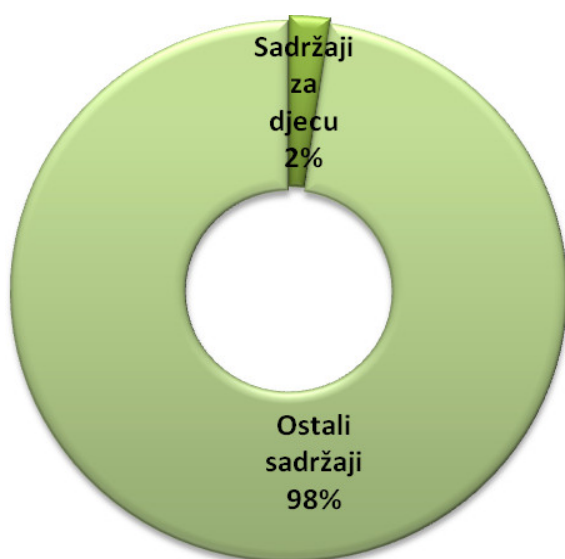
Usljed pandemije Covid 19 televizija je, pored tradicionalnih, dobila i neke nove uloge. U okviru platforme za učenje na daljinu „Uči doma“, na programu nekoliko televizijskih emitera se emituju predavanja za učenike osnovnih i srednjih škola. Televizija je, za svoje najmlađe gledaoce, postala zamjena za školsku učionicu. Istovremeno, usljed različitih mjera za sprječavanje širenja virusa, na gledanje televizije, i online platforme, troši se značajan dio vremena koje se uobičajeno provodi izvan kuće.

U trenutnim okolnostima, više nego ikad, postavlja se pitanje pozitivnih i negativnih uticaja gledanja televizije na društvenu socijalizaciju i oblikovanje identiteta i djeteta i odraslih osoba. Ne zaboravljajući pozitivne, ali ni negativne aspekte, jasno je da televizija zauzima značajno mjesto u životima djece, te da može proizvesti neželjene posljedice, prije svega pretjeranim nasiljem kojem su djeca kao gledaoci izložena, ali istovremeno imati i pozitivne efekte na razvoj maloljetnika kroz obrazovne, kulturne i druge podsticaje.

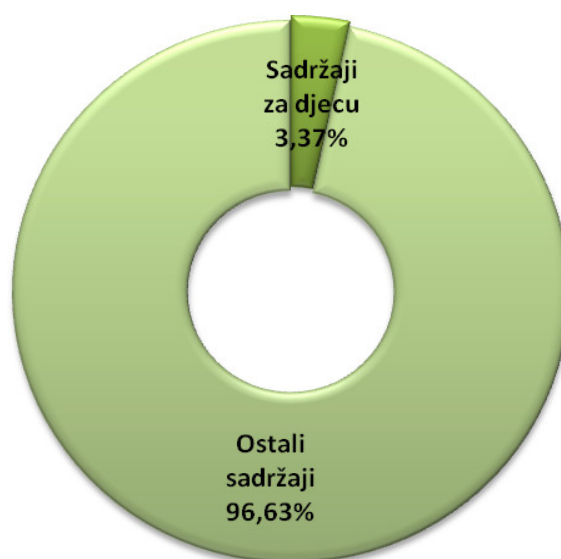
Imajući navedeno u vidu, ova informacija ima za cilj da prikaže dostupne podatke o tome kakva je ponuda televizijskih sadržaja za djecu na televizijama u Crnoj Gori, da preporuke za proizvodnju kvalitetnog sadržaja za djecu i ukaže na važnost aktivne uloge društva u cilju zaštite od potencijalno štetnih sadržaja.

Sadržaji namijenjeni djeci

Tokom jedne sedmice na programu 18 televizijskih emitera u Crnoj Gori **u prosjeku** se emituje 2%¹ dječjeg programa u odnosu na ukupno emitovani sadržaj². U odnosu na podatke iz 2019. godine, učešće sadržaja za djecu u ukupno emitovanom programu niže je za gotovo 40%.

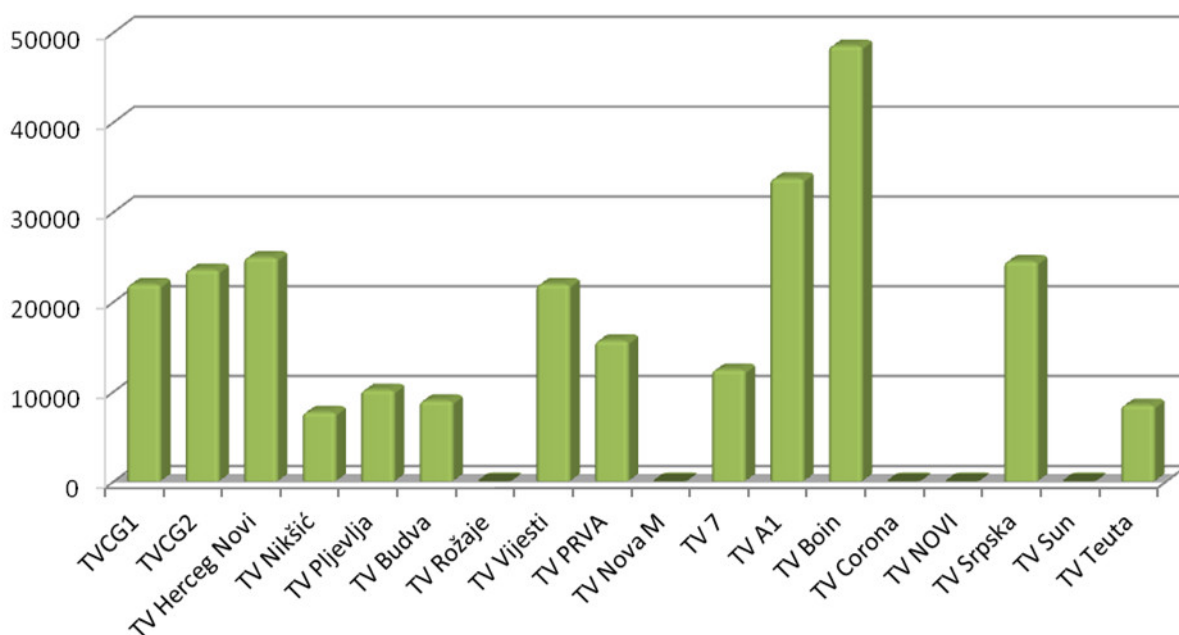

Grafik 1: Učešće sadržaja za djecu (prosijek) – 2020.g.

Grafik 2: Učešće sadržaja za djecu (prosijek) – 2019.g.

Posmatrajući televizijske emitere pojedinačno, najviše dječjeg programa ima u programu TV Boin, gotovo dva sata svakodnevno (uz napomenu da je dominantno riječ o muzici za djecu). Slijedi TV A1 (crtani filmovi) i TV Herceg Novi (dominantno kolažna obrazovna emisija za školski uzrast – kupljeni sadržaj).

Grafik 2: Sadržaji za djecu u televizijskim programima (sekunde, sedmično)

Od 18 televizijskih emitera, pet emitera nema u svojem programu sadržaje za djecu, a četiri emitera ovih sadržaja imaju manje od 2% (koliko iznosi prosjek).

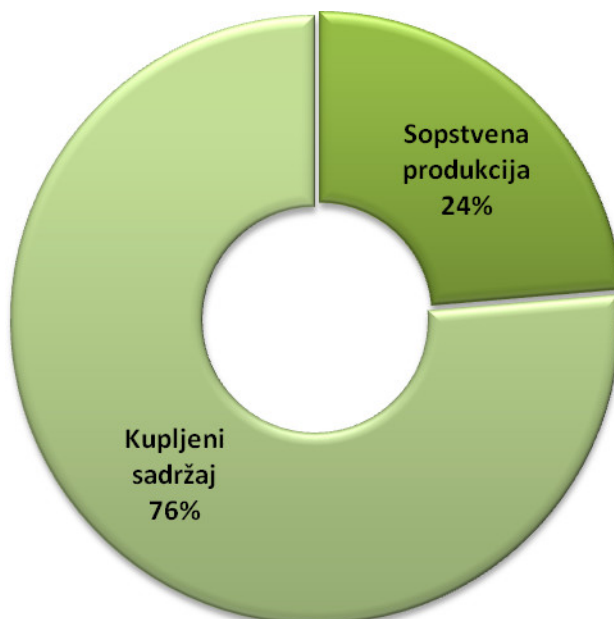
¹ Podaci za period oktobar – novembar 2020. godine

² Navedeni procenat ne obuhvata sadržaje koji se emituju u okviru projekta „Uči doma”

Posmatrajući produkcijski izvor sadržaja namijenjenih djeci, veća je zastupljenost kupljenih od sadržaja iz sopstvene produkcije emitera. Od 18 televizijskih programa, svega šest ima sadržaje za djecu u sopstvenoj produkciji. Raznovrsnost programa u sopstvenoj produkciji je ograničena, kako po sadržaju tako i po prilagođenosti različitim uzrastima.

Nedostatak lokalne produkcije koja bi podržala lokalne kulturne i druge vrijednosti ima za posledicu da djeca dominantno prate i medijske poruke primaju iz sadržaja koji ne odražavaju društveni kontekst u kojem rastu djeca u Crnoj Gori.

Sa izuzetkom Televizije Crne Gore, dječji program u sopstvenoj produkciji čine „kolažni programi“ koja obuhvataju emisije koje obrađuju više oblasti interesantnih najmlađoj populaciji. U ovim sadržajima djeca su često u ulozi prezentera, „novinara“ koji pripremaju priloge u vezi sa naukom, sportom, plesom, modom ili muzikom.

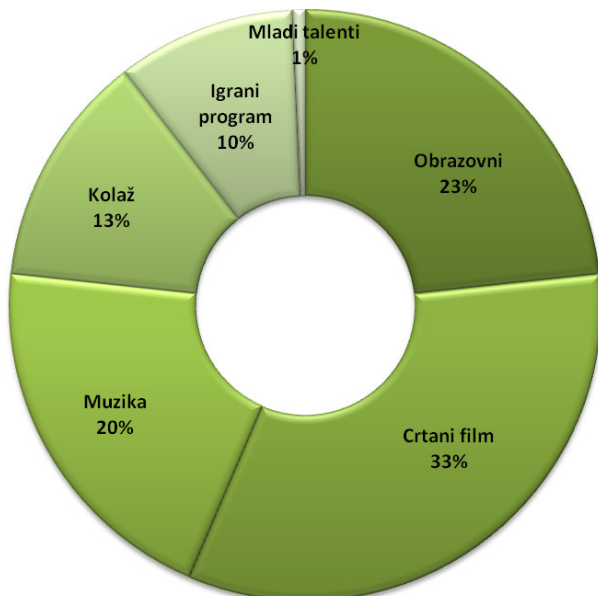
Grafik 3: Sopstvena produkcija VS kupljeni program (prosjeak)

Od ukupno emitovanog programa za djecu najveći procenat, 33%, čine crtani filmovi. U odnosu na prethodnu godinu bilježi se rast sadržaja za djecu koji imaju primarno obrazovni karakter. Na ovaj rast su uticali sadržaji koji se emituju u okviru programa Televizije Crne Gore i Televizije Herceg Novi.

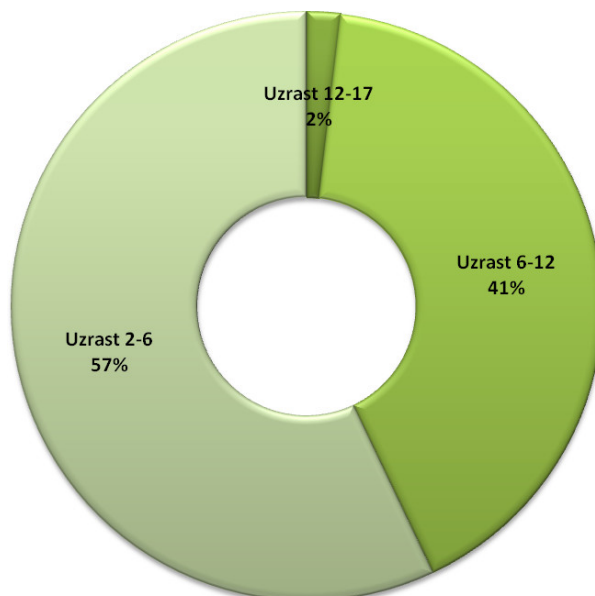
Na trećem mjestu, po učešću, je kategorija - muzika. Iako po minutaži značajan segment, mora se imati u vidu da se najveći dio navedenog odnosi na nezaokružene programske cjeline. Naime, u programu posmatranih emitera gotovo da nema posebnih sadržaja koji se bave muzikom ili muzičkim obrazovanjem, već je riječ o snimcima dječjih festivala ili drugih izvođenja, koji nerijetko predstavljaju „popunu“ programa i često nemaju svoje stalno mjesto u programskoj šemi.

Kategorija „kolažnih programa“ koja obuhvata emisije koje obrađuju više oblasti interesantnih najmlađoj populaciji. U ovim sadržajima se bilježi učešće djece, u ulozi gostiju ili prezentera sadržaja.

U posmatranom periodu emitovani su i igrani filmovi za djecu kao i snimci predstava, što je činilo 10% od ukupnog sadržaja namijenjenog najmlađoj publici.

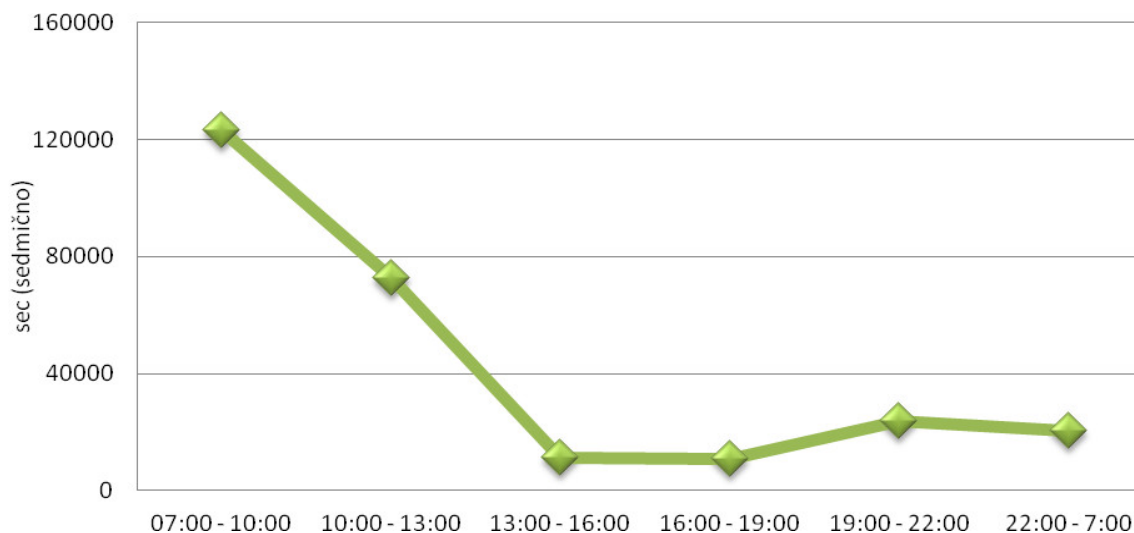
Grafik 4: Struktura sadržaja namijenjenog djeci

Grafik 5: Struktura sadržaja po uzrastu (procjena)

Najveći broj emisija za djecu prilagođen je uzrastu od 2 do 6 godina, 57% ukupno emitovanog sadržaja. Približno 41% sadržaja je prilagođeno uzrastu od 6 do 12 godina, dok je najmanje sadržaja koji bi mogli biti namijenjeni maloljetnicima uzrasta od 12 do 17 godina (oko 2%).

Sadržaji namijenjeni djeci se uglavnom emituju u vikend blokovima od po nekoliko sati. Veoma je ograničen broj sadržaja za djecu koji se emituje tokom radne sedmice. Posmatrajući dnevnu dinamiku, najviše sadržaja se emituje u periodu do 10 časova, nakon čega broj emitovanih sadržaja opada. Nešto više sadržaja se bilježi u periodu nakon 19 časova. Jedan broj sadržaja se emituje i nakon 22 sata, što zapravo govori da se ovi sadržaji koriste kao „popuna“ programske šeme.

Grafik 6: Količina emitovanog sadržaja tokom dana

Linearni karakter televizijskog emitovanja nije uvijek usklađen sa dnevnim ritmom obaveza i slobodnog vremena kod djeteta, i kao takav konkuriše sa obiljem sadržaja u svakom trenutku dostupnih djeci online ili putem različitih platformi za distribuciju. Generalna je ocjena da koncentrisanje sadržaja za djecu u nekoliko sati tokom jutra dodatno stavlja u drugi plan televiziju kao linearni mediji u odnosu na online platforme, ali i opšte (domaće) kanale u odnosu na specijalizovane kanale koji emituju cjelodnevni program namijenjen djeci.

Kao određeni nedostatak emitovanog sadržaja za djecu mogao bi se prepoznati nedostatak novih sadržaja i značajna količina programa koji se reprizira. Ne sporeći nesumnjivi kvalitet jednog broja sadržaja snimljenih prije više desetina godina, moraju se imati u vidu njihova produkcijska „zastarjelost“ sadržaja i navike (ili očekivanja) djeteta kao savremenog konzumenta televizije. Ovi sadržaji se „takmiče“ sa sadržajima na specijalizovanim dječjim kanalima koji su bogati grafikom i audiovizuelnim efektima, što može biti jedan od razloga da ovaj tip sadržaja na domaćim televizijskim kanalima gubi na značaju kod najmlađe publike.

Većina emitovanog dječijeg programa nema interaktivni karakter, ograničeno podstiče razmišljanje ili učestvovanje gledaoca u temi. Kao primjer moglo bi se navesti emitovanje muzike za djecu bez komunikacije sa djetetom kao gledaocem, odsustvo kvizova ili generalno sadržaja u kojima se prezenteri, voditelji sadržaja obraćaju djeci pred ekranom i pitanjima, koja se mogu postaviti, pozivaju djecu na neku vrstu reakcije na emitovani sadržaj.

Kao i proteklih godina, posebno zabrinjavajući je nedostatak inkluzivnosti TV sadržaja namijenjenog djeci. Učešće djece sa smetnjama u razvoju i invaliditetom u programu pogodnom za najmlađe ne postoji. Djeca iz marginalizovanih grupa nijesu vidljiva u dječjem programu. U kolažnim programima koji podrazumijevaju učešće djece u programu ne prikazuju se djeca sa smetnjama u razvoju i invaliditetom, djeca koja pripadaju različitim etničkim i nacionalnim manjinama, djeca iz socijalno ugroženih porodica, djeca sa sela. Ova slika se značajno razlikuje od napora da se širem dječjem okruženju, u školi i drugim obrazovnim institucijama, radi na stvaranju inkluzivnog okruženja u kojem pripadnici socijalno marginalizovanih grupa ne bi bili diskriminirani.

Nerijetko se u sadržajima kolažnog tipa podilazi trendovima masovne kulture koji doprinose formiranju specifičnih (upitno) estetskih vrijednosti.

Preporuke za proizvodnju kvalitetnih sadržaja za djecu

Gledanje televizije danas počinje veoma rano. Za razvijanje zdravih navika u vezi sa korišćenjem medijskih sadržaja veoma je značajna izloženost kvalitetnim dječjim programima u cilju maksimiziranja koristi (ili smanjenja štetnosti) koje djeca od gledanja televizije mogu imati.

Trenutne okolnosti vezane za pandemiju Covid-19 bi mogle imati pozivan uticaj na navike djece imajući u vidu da praćenje školske nastave putem televizije mijenja način poimanja televizije, isključivo ili dominantno, kao vida zabave. Kvalitetnim obrazovnim programima bi se mogle podržati navike djece školskog uzrasta koji, već drugu školsku godinu za redom, televiziju koriste kao sredstvo za sticanje novih, korisnih i društveno poželjnih znanja.

Imajući u vidu analizu sadržaja za djecu i cijeneći saznanja dostupna u literaturi, mogu se izvući preporuke emiterima vezano za osobine programa za djecu:

- *ima za motiv djeteta i njegove potrebe*

Proizvodnja sadržaja za djecu koja nema za motiv da ispuni potrebu najmlađe publike za kvalitetnim sadržajem, ili ovu potrebu podređuje zakonskoj obavezi, komercijalnim interesom u najširem smislu, sopstvenom promocijom ili drugim ličnim motivom, uobičajeno nema za rezultat kvalitetan sadržaj.

- *podstičajan, prilagođen uzrastu i privlačan za djeteta*

Sve što je djetetu privlačno ne mora biti i korisno za njega. Međutim jednako tako, korisni programi moraju biti djetetu privlačni kako bi se od njih postigla korist i maksimizirao rezultat. Sadržaj mora ispunjavati savremenom djetetu privlačne estetske i tehničke standarde.

Često se prilikom proizvodnje dječjih programa sadržaji koncipiraju na način da budu prilagođeni različitim uzrastima, čime ni za jedan uzrast nijesu potpuno prilagođeni. Imajući navedeno u vidu, sadržaj bi trebao biti prilagođen uzrastu, privlačan i podstičajan za odabranu dobnu kategoriju.

- *predstavlja sadržaj razumljiv ali izazovan za djecu*

Nerijetko se djeteta kao gledalac podcjenjuje te mu se nude jednostavni sadržaji, koji kod djeteta ne izazivaju interesovanje. Kvalitetan sadržaj za djecu svakako mora biti u smislu strukture, složenosti, tempa i sadržaja razumljiv za odabranu dob. Međutim, isti sadržaj mora biti i izazovan za dječju publiku. Program za djecu može obuhvatati različite teme i žanrove, naraciju i dijalog, nuditi sadržaj koji je istovremeno edukativan i zabavan.

- *podstiče mentalne vještine ali i fizičko zdravlje*

Poželjno je da sadržaji namijenjeni djeci ne predstavljaju puko prenošenje informacija već da adekvatnom interaktivnošću podstiču djeteta na razmišljanje i izazivaju njegovu reakciju. Saglasno literaturi, jednostavna interakcija poput obraćanja djetetu pred ekranom, postavljanje pitanja i davanje vremena da odgovori predstavljaju sadržaj koristan za kognitivni razvoj. Kvalitetni sadržaji za djecu bi trebali da podstiču vještinu rješavanja problema.

Često se zaboravlja da televizijski program, pored doprinosa razvoju mentalnih vještina, može doprinijeti podsticanju fizičkog zdravlja i razvoju zdravih navika.

- *promoviše razvoj socijalnih vještina i unapređuje međuljudske odnose*

Podstičajan sadržaj za djecu pomaže djetetu da se snađe u različitim socijalnim interakcijama, uči poželjnim reakcijama na probleme koji nastaju u različitim međuljudskim odnosima (u porodici, vrtiću, školi, širem društvenom okruženju), prikazuje primjere u autentičnom dječjem okruženju.

- *podstiče aktivno bavljenje društvenim i fizičkim svijetom za razliku od pasivnog posmatranja*

Sadržaj za djecu može, kroz primjere, podstaći djeteta na aktivno učešće u rješavanju, njegovom uzrastu prilagođenih, problema (pomoć drugu, odlaganje otpada, zaštita životinja, odgovoran odnos prema zajedničkoj imovini i sl). Na ovaj način se podstiče i razvija društveni aktivizam i doprinosi izgradnji ličnosti.

- *zagovara inkluzivne vrijednosti*

Kvalitetan sadržaj za djecu treba da gradi rodno ravnopravne jedinice, da omogući kako dječacima, tako i djevojčicama da sebe vide u različitim ulogama, zanimanjima, situacijama (npr. saobraćajni policajac koji nas uči pravilima ne mora biti muškarac).

Sadržaji za djecu moraju prikazivati kulturne i druge raznolikosti u pozitivnom smislu. Programi u kojima učestvuju djeca moraju uključivati djecu sa smetnjama u razvoju i invaliditetom, djeca koja pripadaju različitim etničkim i nacionalnim manjinama, djecu iz socijalno ugroženih porodica, djecu sa sela i sl.

- *aktivno promovise nenasilje*

Sadržaj za djecu, kroz primjere i događaje, može značajno doprinijeti spoznaji djeteta o tome šta je nasilje (različite vrste), naučiti ga da prepozna oblike nasilja, promovisati nenasilje kao jedino ispravno rješenje.

- *pomaže formiranju kulturnih i estetskih vrijednosti*

Sadržaji za djecu bi morali biti oslobođeni od promocije i uticaja pseudokulturnih proizvoda i fenomena, kao i nekritičkog praćenja trendova masovne kulture u bilo kojoj oblasti. Oni bi morali promovisati umjetničke vrijednosti i time doprinisati slobodnom formiranju kulturnih, estetskih i drugih vrijednosti ličnosti.

Dobna prilagođenost sadržaja

Zakonom o elektronskim medijima je propisano da se mora striktno voditi računa da se programski sadržaji koji nijesu prilagođeni pojedinim uzrastima u okviru skupine maloljetnih lica moraju raspoređivati u djelove dana kada postoji najmanja vjerovatnoća da mogu biti dostupni dijelu populacije kojoj nijesu namijenjeni.

Emiteri su dužni da takve sadržaje označavaju određenim zvučnim i vizuelnim oznakama. Pravilnikom o programskim standardima u elektronskim medijima predviđena je obaveza emitera da prije emitovanja sadržaja utvrde njegovu podobnost za određene uzraste. Emitovani sadržaji se raspoređuju u propisane vremenske termine, i emituju uz obavezno odgovarajuće vizuelno i zvučno upozorenje, kao i propisane grafičke oznake u uglu ekrana (12, 16 ili 18), tokom cijelog trajanja programskog sadržaja.

Primjena pravila raspoređivanja i označavanja sadržaja u skladu sa uzrastom se kontinuirano unapređuje, ali je generalno govoreći svedena na pojedinačna i rijetka kršenja. Kršenja iz 2020. godine uglavnom su se odnosila na programske sadržaje koji predstavljaju streaming video igrice sa platformi koje igračima omogućavaju streaming njihovih igara kako bi ih drugi mogli gledati dok igraju. Ovakvi sadržaji nerijetko sadrže realistično prikazane scene, simulacije borbi, u kojima se učestalo, intenzivno i detaljno prikazuje nasilje prema grafički prikazanim ljudskim likovima, vatreno oružje, eksplozije, ubijanja. Krajnji cilj video igrice je uništenje, najčešće ubijanje, protivnika.

Potencijalno štetni sadržaji mogu biti dostupni maloljetniku i putem inostranih televizijskih programa. Sem toga, istraživanje „Djeca, roditelji i mediji u Crnoj Gori“, sprovedeno 2018. godine pokazalo je da 30% roditelja ne zabranjuje ili veoma rijetko zabranjuje djeci gledanje sadržaja označenog kao nepodoban za njihov uzrast. Takođe, 50% roditelja smatra da vrijeme provedeno uz ekran nema nikakav uticaj na mentalni i psihički razvoj maloljetnika. Sa druge strane, 30% djece je kazalo da nije primijetilo oznake o podobnosti sadržaja, a gotovo 70% maloljetnika je gledalo (ili ne zna da li je gledalo) sadržaj označen kao nepodoban svom uzrastu.

Zaključno, čak i ako su sadržaji pravilno označeni i raspoređeni, to ne garantuje da će djeca imati koristi od gledanja televizijskog sadržaja. Maksimiziranje koristi se postiže jedino ukoliko maloljetnici gledaju program koji odgovara dobi, koji je obrazovan, kreativan, zabavan, motivacijski, informativan, raznolik i zanimljiv. Takvi programi mogu unaprijediti kulturne i socijalne odnose, i omogućiti razvoj djeteta.

Sve navedeno ukazuje na važnost uloge roditelja u vezi sa navikama mlađe djece. Ta uloga mora podrazumijevati da roditelji:

- poznaju pravila vezana za označavanje sadržaja;
- budu svjesni uticaja štetnih sadržaja na njihovu djecu;
- vrše odabir sadržaja za svoju djecu;
- postavljaju ograničenja gledanja;
- razgovaraju o televizijskim sadržajima sa svojom djecom.

Navedeno se postiže kontinuiranim naporom društvene zajednice na unapređenju znanja vezanih za bezbjednu konzumaciju medijskih sadržaja.

Ocjene i zaključci

1. Tokom jedne sedmice na programu 18 televizijskih emitera u Crnoj Gori u prosjeku se emituje 2% dječjeg programa u odnosu na ukupno emitovani sadržaj. U odnosu na podatke iz 2019.godine, učešće sadržaja za djecu u ukupno emitovanom programu niže je za gotovo 40%.

2. Posmatrajući produkcijski izvor sadržaja namijenjenih djeci, veća je zastupljenost kupljenih od sadržaja iz sopstvene produkcije emitera. Od 18 televizijskih programa, svega šest ima sadržaje za djecu u sopstvenoj produkciji.

3. Od ukupno emitovanog programa za djecu najveći procenat, 65%, čine crtani filmovi. U odnosu na prethodnu godinu bilježi se rast sadržaja za djecu koji imaju primarno obrazovni karakter.

4. Najveći broj emisija za djecu prilagođen je uzrastu od 2 do 6 godina, 57% ukupno emitovanog sadržaja. Približno 41% sadržaja je prilagođeno uzrastu od 6 do 12 godina, dok je najmanje sadržaja koji bi mogli biti namijenjeni maloljetnicima uzrasta od 12 do 17 godina (oko 2%).

5. Ograničenost raznovrsnosti programa, sa aspekta prilagođenosti različitim uzrastima, naročito je prisutna za dobnu kategoriju 12 do 17 godina. Maloljetnici ovog uzrasta, sadržaje za koje su zainteresovani moraju tražiti na specijalizovanim televizijskim kanalima namijenjenim odraslima.

6. Sadržaji namijenjeni djeci, kako po svojoj količini tako i po svojoj raznovrsnosti, ne mogu zadovoljiti narastajuće potrebe najmlađe populacije koja se, usljed nedostatka sadržaja, okreće inostranim televizijskim kanalima i online sadržajima.

7. Razlozi za usmjerenost djece ka internetu i televizijskim kanalima koji se distribuiraju putem kablova i drugih platformi za distribuciju sadržaja, mogu se tražiti i u promijenjenim navikama savremenih gledalaca i činjenici da linearni sadržaji vremenom gube na značaju kod određenih kategorija programa.

8. Unaprjeđenje programa za djecu koji se emituje na programu domaćih televizija, bi značilo da se pored značajno veće količine programa, emituje savremeniji, interaktivniji, participativniji i inkluzivniji, sadržaj za djecu, sa što većim učešćem sopstvene produkcije koja bi podržala autohtone kulturne vrijednosti i proizvodnju sadržaja koji bi odražavao društveni kontekst u kojem rastu djeca u Crnoj Gori.

9. Proizvodnja kvalitetnog sadržaja za djecu bi morala biti podržana sredstvima iz raspoloživih fondova za podršku medijima.

10. Trenutne okolnosti vezane za pandemiju Covid-19 bi mogle imati pozivan uticaj na navike djece imajući u vidu da praćenje školske nastave putem televizije mijenja način poimanja televizije, isključivo ili dominantno, kao vida zabave.

11. Posebna pažnja bi se morala posvetiti podizanju svijesti i odgovornosti emitera za proizvodnju inkluzivnijeg sadržaja za djecu koji bi doprinio stvaranju tolerantnog okruženja u kojem pripadnici socijalno marginalizovanih grupa ne bi bili diskriminirani.

12. Maksimiziranje koristi od gledanja televizijskih sadržaja postiže se jedino ukoliko maloljetnici gledaju program koji odgovara dobi, koji je obrazovan, kreativan, zabavan, motivacijski, informativan, raznolik i zanimljiv. Sve navedeno ukazuje na važnost uloge roditelja u vezi sa navikama djece.

13. Imajući u vidu povećanu izloženost djece različitim nepodobnim, i za njihov uzrast, neadekvatnim i neprilagođenim sadržajima, neophodne su aktivnosti na unapređenju analitičkog i kritičkog vrednovanja sadržaja. Navedeno se postiže kontinuiranim naporom društvene zajednice na sticanju i unapređenju znanja vezanih za bezbjednu konzumaciju medijskih sadržaja.

Sektor za monitoring
Sunčica Bakić, pomoćnica direktora

